

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

EXERCITIA || SPIRITVALIA || IGNATII DE || Loyola.||

Ignacio <de Loyola>

Mogvntiae, 1600

VD16 I 56

Hebdomada Secvnda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45165

HEBDOMADA
SECUNDA.

CONTEMPLATIO RE-
gni IESU CHRISTI, *ex similitudi-
ne Regis terreni, subditos suos euo-
cantis ad bellum.*

ORATIO præparatoria fiet mo-
re supradicto.

Prælium primum ad con-
structionem loci, nunc erit, vt spe-
ctare nos imaginemur synagogas,
villas, & oppida; quæ prædicans
CHRISTVS pertransibat: & sic de
locis aliis.

SECUNDUM, ad gratiam poscendam
pertinens, in hac parte erit; petere
à DEO, ne obsurdescamus vocante
nos CHRISTO, sed ad sequendum, ac
obtemperandum prompti simus.

PUNCTUM primum esto; propone-
re mihi ob oculos, humanum Re-

D gem

gem diuinitus electū; cui Principes, & populi omnes Christiani reuerentiam & obsequiū præstare debeant.

Secundum est; imaginari quod audiam illum Regem loquentem ad omnes subditos: In animo est mihi regiones infidelium vniuersas, ditioni meæ subiicere, Quicumque igitur comitari me velit, paratus sit oportet non alio vti victu, vestitu, rebusque aliis, quam me videntem conspexerit. In iisdem quoque laboribus, vigiliis, & casibus cæteris mecum persistendum erit, vt particeps fiat victoriæ, & fælicitatis, vnusquisq; prout laborum, ac molestiarum socius extiterit.

Tertium est; considerare quidnam respondere debeant Regi amantissimo, & liberalissimo fideles subditi, & quam prompte ad omnem eius voluntatem offerre se accinctos. Contra vero, si quis non obaudiret,

quanto

quanto apud homines vniuersos vi-
uperio dignus esset, atq; quam igna-
uus miles æstimandus.

PARS secunda huius exercitij, con-
sistit in collatione similitudinis
inter dictum regem, & Dominum
IESVM CHRISTVM, circa triplex
punctum.

PRimo, sic applicabimus exem-
plum: Si terrenus ille Rex, cum
bellica sua euocatione, dignus est, cui
attentio, & obsequium præstetur;
quanto magis CHRISTVS Rex æter-
nus, mundoque toti conspicuus,
qui singulos ad se his inuitat verbis?
Mea hæc est iustissima voluntas; to-
tius mundi dominium mihi vendi-
care; inimicos meos debellare o-
mnes; ac ita demum in Patris mei
gloriam intrare. Proinde quisquis eò
mecum venire cupit, laboret me-
cum necesse est: Labori enim præ-
mium respondebit.

Secundum; ratiocinabimur, neminem fore sanæ mentis, qui non cupidissime CHRISTI seruitio se totum offerat, & addicat.

Tertio, iudicandum erit, quòd ij, qui se obsequiis illius prorsus duxerint mancipandos, non seiplos tantum ad laborum tolerantiam; verum etiam maiora, & præclariora quædam munera oblaturi sunt; expugnata carnis, sensuum, amorisque proprii, & mundani rebellione. Unde respondebit quisque in hunc ferè modum: En, ô Rex supreme, ac Domine vniuersorum; tua ego, licet indignissimus, fretus tamen gratia, & ope, me tibi penitus offero, mea que omnia tuæ subiicio voluntati: attestans coram infinita bonitate tua, necnon in conspectu gloriosæ Virginis Matris tuæ, totiusque curiæ cœlestis, hunc esse animum meum, hoc desiderium, hoc certissimum

decre-

decretum, vt (dummodo in maiorem laudis tuæ, & obsequij mei prouentum cedat) quam possim proxime te sequar, & imiter, in ferendis iniuriis & aduersis omnibus; cum vera, tum spiritus, tum etiam rerum paupertate; Si (inquam) sanctissimæ tuæ maiestati placeat ad tale me vitæ institutum eligere, atque recipere.

Fiet bis interdum hoc exercitium; mane, cum primum surreximus, & in hora, prandium, vel cœnam præcedente.

IN hac hebdomada secunda, & subsequenter, vt utile fuerit, aliquid subinde legere ex Euangelico, vel pio alio codice; vt de imitatione

CH R I S T I, Sanctorum.

vita, &c.

✠ (o) ✠

D 3

PRI.

PRIMÆ DIEI MEDITATIO prima erit, de Incarnatione IESU CHRISTI, complectens orationem preparatoriam, tria preludia, & puncta tria, cum uno colloquio.

ORATIO præparatoria nihil à superioribus variatur.

PRæludium primum est: proferre in medium contemplandæ rei historiam; quæ hoc loco erit: Quomodo personæ tres diuinæ, vniuersam terræ superficiem specularantes, hominibus refertâ, qui ad infernũ descende-
bant; in Deitatis suæ æternitate decernunt, vt secunda persona, pro salute humani generis, naturã hominis assumat: Vnde adueniẽte tempore præstituto, archangelus Gabriel ad beatam Virginẽ Mariam nuntius destinatur, vt dicetur infra. pag. 149.

Secundum pertinet ad loci compositionem; quæ erit visio imagi-

naria,

naria, perinde ac si oculis pateret
terræ vniuersæ ambitus, quam habi-
tant tot diuersæ gentes: Deinde ad
certam mundi partem domuncula
spectetur beatæ Virginis, apud Na-
zareth in prouincia Galilææ sita.

Tertium continet gratiæ postula-
tionem, vt intime cognoscam,
quo pacto **D E I** Filius mei causa sit
homo factus, vt ardentius ipsum a-
mem, & abhinc sequar studiosius.

Notandum hic est; tam orationem
præparatoriam, quam tria præ-
ludia per totam hanc hebdomadam,
& reliquas sequentes itidem fieri,
præludiis duntaxat, pro diuersitate
rerum variatis.

Punctum primum est, vt speculer
personas omnes, de quibus agi-
tur. Et primo quidē homines super
faciem terræ degentes, adeo mori-
bus, gestibus, & actionibus diuersos:
quosdam, albos, & nigros alios: non-

nullos fruente pace, & reliquos bellis agitato: hunc plorantem, & ridentem illum: sanum vnum, & alterum ærotum: nascentes multos, & multos vicissim morientes: cæterasq; varietates prope innumeras.

Deinde contemplandę erunt personę tres diuinę, e solio regali suo intuentes omnia hominum genera, in superficie terrę, cæcorum more viuientium, passimq; morientium, & descendentium ad infernum. Postea Virginem MARIAM cum Angelo eam salutante considerabimus: aliquid inde semper ad nos reflectendo, vt ex consideratione tali fructum aliquem referamus.

SECUNDUM punctum est, auditu interno excipere, quid loquantur personę omnes: vt homines in terris confabulantes, blasphemantes, sibi que inuicem conuiciantes. Diuinę verò personę in Cælo de redimendo hu-

do humano genere colloquentes: Virgo & Angelus in cellula de Incarnationis mysterio tractantes. Quorum omnium reflexione, seu applicatione quadam ad meipsum facta, studebo ex singulis non nihil fructus decerpere.

Tertium consequenter erit, actiones quoque personarum simul attendere: ut puta, quomodo sese inuicem mortales infestent, concutiant, trucident, & omnes ruant ad inferos: quomodo sanctissima Trinitas Incarnationis opus exequatur: quomodo item sua Angelus fungatur legatione; & beata Virgo humillime se gerens, diuinæ gratias agat maiestati. Ex quibus ad nos ipsos, ut dictum est, reflexis, fructus obiter est legendus.

Colloquium postremo subiiciam, disquisitis studiose verbis, quibus diuinam quamlibet personam; Verbum incarnatum; & ipsius Ma-

D. s. trem,

trem, digne valeam compellare: petendo etiam pro affectu, quem in me sensero, quicquid ad maiorem iuuet imitationem Domini mei IESV CHRISTI, velut nunc recens Incarnati. Recitabitur in fine Pater noster.

*CONTEMPLATIO SE-
cunda de Natiuitate.*

ORATIO præparatoria sicut supra.

PRæludium primum ex historia dependet; quæ recensenda est ab egressu beatæ Virginis, ex oppido Nazareth: quo scilicet modo ipsa iam nono mense grauida, & insidens asinæ (vt piè meditari licet) ac Ioseph comes, cum ancillula, & bove, profecti sunt Bethlehem, tributum à Cæsare exactū, pro se soluturi.

Secundum vero deducendum erit ex consideratione itineris; æstima-

ta eius

ta eius longitudine, obliquitate, lenitate, vel asperitate passim occurrente. Deinceps, etiã Natiuitatis locum rimabimur, speluncæ similem, latum, vel angustum; planum, vel erectum; commode, vel incommode paratum.

Tertium, à superiore nihil mutabitur.

Punctum primum est, aspectus personarum; vt Virginis Deiparæ, & Ioseph coniugis, cum famula, & CHRISTI Domini, vt infantis nunc primum nati: * Inter quos me adesse fingam, tanquam pauperculum, * i eorum vtcunque necessitatibus, cum reuerentia maxima famulantem. Ac inde quid ad me redire emolumentum, ex tali spectaculo possit, dispiciam.

Secundum, conficitur ex verborum quæ ibidem fiunt, apprehensione fructuosa.

Tertium, vt negociorum, quæ illic geruntur, inspectione; puta itineris, laborum, & causarum, ob quas summus omnium Dominus, in summa natus sit egestate; laturus quoq; in hac vita cum perpetua paupertate labores, famem, sitim, estum, frigus, opprobria, verbera, & crucem tandem subiturus; idque mei causa: vnde per singulas studebo prouentum aliquẽ spiritualement colligere. Hæc demum concludenda erunt inito colloquio, & finito cum Pater noster.

TERTIA CONTEMPLATIO, est repetitio precedentium duarum.

Pro tertio exercitio, seu contemplatione, repetuntur duæ præcedentes cum oratione præparatoria, & iisdem tribus præludiis, notando vbique, & fixius tractan-

do il-

do illas partes, in quarum prior transcurso aliquid illustrationis, consolationis, vel desolationis acceperim. Subdetur etiam colloquium cum oratione Dominica, ut prius.

Notandum: eundem esse repetendi exercitij modum, & ordinem in hac hebdomada, & in sequentibus, qui fuit in prima: nisi quod mutatur materia, eadem forma permanente.

QUARTA CONTEMPLATIO, est prima ac secunda, iterata repetitio, proxima precedenti penitus conformis.

QUINTA CONTEMPLATIO, est applicatio sensuum ad predictas.

Post orationem preparatoriam, cum tribus iam dictis præludiis apprime conducit, quinque ima-

ginarios sensus circa primam & secundam contemplationem, eo, qui sequitur modo, exercere, prout res subiecta, feret.

PVnctum primum erit, secundum imaginationem respicere personas omnes; & notatis, quæ circa eas occurrent, circumstantiis, utilitatem nostram elicere.

Secundum, velut audiendo, quid loquantur, aut loqui eas deceat; omnia in usum nostrum attrahere.

Tertium, interiore quodam gustu, & olfactu sentire, quanta sit suavitas, & * *k* dulcedo animæ, diuinis donis, ac virtutibus imbutæ, iuxta rationem personæ quam consideramus; adaptando nobis ea, quæ fructum aliquem afferre possint.

Quartum, per internū tactum atrectare, ac deosculari vestimenta, loca, vestigia, cæteraque personis talibus coniuncta; vnde fiat nobis

deuo-

deuotionis vel boni cuiuslibet spiri-
tualis maior accessio.

Hvic erit contemplationi per col-
loquium imponendus finis, sicut
prioribus; adiecto itidem Pater
noster.

NOTANDA IN SVPER
sunt hac quinque.

Primvm, quod tam in hac, quam
in qualibet sequente hebdoma-
da, nullum debeo legere, vel co-
gitare aliud mysterium, nisi quod
eadem hora, aut die considerandum
sit, cum alioquin vnum alteri ob-
turbet.

Secundum, quod primum de In-
carnatione Christi exercitium, fit
media nocte; proximum, diluculo;
tertium, circa horã Missæ; quartum,
sub vesp̄as; quintũ, paulo ante cœ-
nam: & eorum cuiuslibet, spatium

im-

impendetur vnius horæ. Id quod abhinc deinceps vbiq̃ue venit obseruandum.

Tertium: quod si is, qui exercitatur, sit senex, vel valetudinarius, vel per hebdomadam primam viribus attritus, præstat eum aliquoties non surgere de nocte, sed tres tantum contemplationes peragere, in aurora, circa Missæ tempus, & ante prandium: * superaddita circa vesp̃eras vna repetitione, & sensuum applicatione, ante cœnam.

Quartum: quòd in hac hebdomada secunda, ex decem additionibus in prima traditis, variari debent secunda, sexta, & septima, cum decima ex parte. In secunda quidem, hoc mutatur; quod simul atque excitor à somno, meditationem proximè instantem, debeo menti obiicere, ac desiderium prouocare, cognoscendi clarius incarnati æterni Verbi, vt

ip̃si

ipſi ſeruiam, & adhæreſcam tanto propenſius, quanto incredibiliorem erga me bonitatem eius perſpexero.

In ſexta vero; vt frequenti verſem memoria vitam CHRISTI à tempore Incarnationis ad locum uſque, ſiue myſterium, de quo in præſenti die, vel hora ſum meditaturus.

In ſeptima; vt luce, vel obſcuritate, ſereno cœlo, vel turbido delecter, quatenus ad ſcopum refert deſideratæ rei, pertingendum.

In decima, vt ita me geram, ſicut exigere videtur myſterij cõttemplandi genus: cum nonnulla ex myſteriis pœnitentiam requirant, alia non item. Decem igitur additionibus vtendum erit circumſpectè.

Quintum eſt vltimo notandum: quòd in omnibus aliarum horarum (præterquam noctis mediæ, & auroræ) exercitiis aſſumendum erit aliquid, quod ſecundæ, & tertię ad-

ditio-

ditioni æquiualeat; hunc in modum: ubi primum in mentem veniet, adesse meditandi horam priusquam accedam, prospiciam eminus, quò ferar, & coram quo sim appariturus, ac transcurfa obiter exercitij oblatis parte, contemplationem statim auspiciabor.

*IN SECUNDA DIE; ARGUMENTUM prima & secunda contemplationis, erit CHRISTI presentatio in templo; de qua infra pag. 154. & *
* m fuga in Ægyptum; de qua pag. 155.*

SVPER duabus his contemplationibus fiet repetitio duplex & sensuum applicatio, vt supra.

NOtandum, quod expedit nonnunquam eum, qui exercitatur, quamuis & vigore animi, & corporis robore sit præditus; non nihil ta-

men

men remittere de præscriptis exercitiis secundæ huius hebdomadæ, & subsequentiæ duarum: vt assequi, quod cupit, commodius valeat, accepta solummodo contemplatione vna in crepusculo matutino, & altera circa Missæ tempus: quarum repetitionem faciet hora vesperarum: & sub cœnam, quinque imaginationis sensus super iisdem exercent.

Die vero tertia meditandum occurret, quo pacto puer **I E S V S** apud Nazareth subditus erat parentibus, vt habetur pag. 156. Deinde quomodo ab eis repertus fuerit in templo, p. ead. Fient item duæ repetitiones, cum sensuum applicatione.

*P R Æ L V D I V M Q V O D -
dam, circa considerationē statuum,
seu generū vitæ diuersorum.*

CV M supra * propositum fuerit * n
Exemplum **CHRISTI**, de vitæ genere, quod in mandatorum **DEI**

obser-

obseruatione consistit, & primus seu communis status appellatur; nunc idem ipse Dominus, dum parentibus suis fuisse subditus memoratur, formam videtur exhibere, alterius, seu secundi status, pendentis ab obedientia, & perfectionem Euangelicam afferentis: quando videlicet in templum se contulit, patre adscitio, & naturali Matre derelictis, ut æterni Patris obsequio vacaret. Quare opportunum hic erit, nos quoque illius vitam contemplantibus, vestigare, & efflagitare proprium vitæ genus, in quo maiestati suæ nos seruire malit.

Ad hoc igitur inquirendum, possumus introduci per sequens proxime exercitium, ad CHRISTI mentem attendentes, collatam cum opposita inimici. Discemus etiam exinde, qua sit nobis opus dispositione, ut perfecti in eo euadamus statu, quæ-

cunque

cunque bonitas diuina eligendum nobis suggesserit.

QVARTA DIE FIET MEDITATIO de duobus vexillis: uno quidem IESV CHRISTI, optimi nostri Imperatoris: altero verò Luciferi, hostis hominum capitalissimi.

ORATIO præparatoria fit secundum morem.

PRæludium primum: erit historica quædam consideratio CHRISTI, ex vna parte; & ex altera Luciferi; quorum vterque omnes homines ad se vocat, sub vexillo suo congregandos.

Secundum est ad constructionem loci, vt repræsentetur nobis campus amplissimus circa Hierosolyman, in quo Dominus IESVS CHRISTVS, tanquam bonorum hominum omnium summus Dux assistat: Rur-

sum

sum alter campus in Babylonia: vbi se Lucifer, malorum, & aduersariorum ducem exhibeat.

Tertium: ad gratiam petendam illuderit, vt poscamus exploratas habere fraudes mali Ducis, inuocata simul diuina ope ad eas vitandas: veri autem optimique Imperatoris Christi, agnoscere mores ingenuos, ac per gratiam imitari posse.

Punctum primum est: imaginari coram oculis meis, apud campum Babylonicum, ducem impiorum in cathedra ignea, & fumosa sedere, horribilem figuram, vultuq; terribilem.

Secundum est; aduertere quomodo conuocatos daemones innumeros per totum orbem spargit ad nocendum; nullis ciuitatibus, & locis; nullis personarum generibus, immunibus relictis.

Tertium; attendere cuiusmodi concionem habeat, ad ministros

luos,

suos, quos instigat, vt correptis, inie-
ctisq; laqueis, & cathenis, homines
primum trahant (quod ferè contin-
git) ad cupiditatem diuitiarum; vnde
postea facilius in mundani honoris
ambitionem, ac demum in superbiæ
barathrum deturbari queant.

Atque ita tres sunt præcipui ten-
tationum gradus; in diuitiis; honori-
bus; & superbia fundati: ex quibus in
alia vitiorum genera omnia, præcep-
sit decursus.

Similiter ex opposito, cōsideran-
dus est summus optimusque noster
Dux & Imperator Christus.

PVnctum primum erit: conspiciari
Christum, in amæno campo iux-
ta Hierosolymam, humili quidem
constitutum loco, sed valde specio-
sum forma, & aspectu summe ama-
bilem.

Secundum autem est: speculari
quo pacto ipse mundi Dominus

uniuersi, electos Apostolos, discipulos, & ministros alios per orbē mittat, qui omni hominum generi, statui, & conditioni doctrinam sacram, ac salutiferam impartiant.

Tertium : auscultare concionem CHRISTI exhortatoriam, ad seruos & amicos suos omnes in opus tale destinatos; qua eis præcipit; ut iuuare studeāt quemlibet, ac primo inducendum curent ad spiritualem affectum paupertatis: & insuper (si diuini obsequij ratio & electio cœlestis eo ferat) ad sectandam actu ipso veram paupertatem: deinde ut ad opprobrij, contemptusq; desiderium alliciāt, vnde humilitatis virtus enascitur. Et ita tres consurgunt perfectionis gradus, videlicet paupertas, abiectio sui, atque humilitas, quæ ex diametro diuitiis, honori, & superbix opponuntur, ac virtutes omnes statim introducunt.

Colloquium postea formandum erit ad Virginem beatam, implorandaque est per eam à Filio gratia, vt recipi possim, & manere sub vexillo eius: Idque primum, per spiritua- lem tantum paupertatem, aut etiam in rerum expoliatione sitam: (si quidem ad eam me vocare, atque admit- tere dignabitur) deinde per abiectionem quoq;, seu ignominiã, vt ipsum imiter vicinius; deprecando tamen culpam aliorum, ne cõtemptus mei, tam in alicuius detrimentum, quam in offensam DEI cedat.

Terminabitur primum hoc colloquium per Aue Maria.

Secundum colloquium ad **CHRISTVM** hominem dirigitur; vt mihi à Patre impetret illud idem; subde- turq; in fine oratio: Anima **CHRISTI**.

Tertium ad Patrem; vt annuat pe- titioni; cum Pater noster.

E Transi-

TRansigetur hoc exercitium semel in media nocte, & altera vice sub auroram.

Repetitiones verò duæ circa matutini sacri, atq; vesperarum tempus erunt faciendæ; additis in fine tribus colloquiis. Sequens vero exercitium fiet ante cœnam.

*MEDITATIO EODEM
quarto die faciendâ; de tribus hominum
classibus, seu differentiis; ut
potissimam partem amplectamur.*

ORATIO præparatoria, ut semper antehac.

Præludium primum fiat, propositis vice historiæ, tribus hominum classibus distinctis; quarum vnaqueque decem millia ducatorum, alio, quam diuini cultus, & amoris studio sibi parauerit: nunc autem placatum habere **DEVM**, & salua fieri exo-

ptet,

pret, sublato * vtcunque noxio affectu rerum, vtpote salutis impedimento. * o

Secundum est: loci cuiusdam imaginaria constructio, in quo videam meipsum corā DEO, Sanctisq; omnibus, cum desiderio astantem, atque perseuerantem, quoniam pacto ipsi DEO placere queam potissimum.

Tertium est: optatæ rei petitio; nimirū gratiæ, per quam id eligam, quod & DEO acceptissimum, & mihi saluberrimum futurum sit.

Prima igitur classis, optat quidem acquisitæ rei exuere affectum, vt conciliari DEO possit: sed media, * p debitaque adminicula toto vitæ tempore non admouet.

Secunda itidem, affectum malè ordinatum auferre cupit: sed rem interim mordicus tenere, ac DEVM potius trahere ad votum proprium, quam relicto impedimento, per

conducibiliorem statum ad illum tendere.

Tertia postremò, affectum insincerum volés abiicere, rem ipsam vel tollere, vel tenere æque parata est, prout ad diuinum cultum commodius fore, vel ex diuino instinctu, vel ex rationis dictamine animaduertit: * Ac, interim omnia relinquens integra, illud tantum versat, & inquit, nec aliam admittit relinquendæ, aut retinendæ rei acquisitionis causam, præter rationem ac desiderium diuinæ gloriæ, vt quam maxima sit.

Colloquia tria subsequenter, vt nuper facta sunt de vexillis.

Notandum adhæc: quod vbi affectum sentimus paupertati perfectæ, quæ tum in spiritu, tum in rerum abdicatione subsistit, aduersantem, & ad diuitias magis inclinantem; multum confert, ad eum elidendum,

pete-

petere ex DEO, licet renitente carne,
 vt ad paupertatem eiusmodi sectan-
 dam nos eligat: * seruabimus tamen ^{* r}
 interea desiderij nostri libertatem
 qua liceat conuenientiore serui-
 tio diuino viam inuadere.

*QVINTA DIE; SEQVE-
 tur contemplatio de Domini transitu, à
 Nazareth ad Iordanem fluum,
 deque eius baptismo,*

pag. 157.

FIET tam media nocte, quam pri-
 mo mane. Bis præterea repetetur
 circa Missæ ac vesperarum ho-
 ram. Ante cœnam applicabuntur
 quinque sensus.

Adhæc quodlibet horum quin-
 que exercitiorum præcedet oratio
 præparatoria, cum tribus præfudiis,
 vt in superioribus de Incarnatione
 & Natiuitate traditum est. Nec non
 adiectis tribus colloquiis, vt circa

classes, vel iuxta id, quod ibi fuit subnotatum.

Examen autem particulare à prandio & cœna vsitatum, fiet hic, & in sequentibus de erratis ac negligentis, quæ circa proprias eius diei meditationes, & additiones contigerunt.

Sexta deinceps die, contemplandum se offert, quomodo **CHRISTVS IESVS** à flumine Iordanis petierit desertum, ibique versatus sit. Seruata omnino exercitij diei quintæ, forma. pag. 157.

Septima: Quomodo beatus Andreas, & alij successiue **CHRISTVM** secuti sunt, vt dicitur. pag. 159.

Octaua: quomodo sermonem fecit Dominus in monte, octo beatitudinis modos edisserens. p. 161.

Nona: quomodo nauigantibus discipulis se ostendit, ambulans super aquas maris, pag. 162.

Decima: quomodo in templo docuit, pag. 168.

Vndecima: de Lazari suscitacione, pag. 166.

Dodecima: de gestis in die palmarum, pag. 168.

Notanda hoc loco sunt hæc tria.

Primo: quòd in hac secunda hebdomada iuxta temporis facultatem, & utilitatem personæ sese exercentis, possunt aliquot meditationes vel adiaci, vt de mysteriis Visitationis, parturitionis, Circumcisionis, & trium Regum; vel subtrahi ex suprapositis: quippe, quæ introductione tantum delineantur, ad formandam melius contemplationem.

Secundo: * quod inchoanda est electionum discussio à contemplatione discessus **CHRISTI** ex Nazareth Iordanem versus vsque ad eam, quæ fit quinto die, simul comprehendendam. * f

Tertio: quòd antequam electionum materiam aggrediamur, vt ad capessendam germanam **C**HRI-**S**TI doctrinam affectum nostrum disponamus, apprime iuuat considerare, ac per diem totum reuoluere identidem tres sequentes modos humilitatis; nec non colloquia dicenda, crebro agitare.

Primus humilitatis modus hic est, ad salutem necessarius, vt me peuitus subdam diuinæ legi obseruandæ: vtque ne mundi quidem totius oblato mihi dominio, vel extremo vitæ discrimine obiecto, transgrediar ex deliberato, mandatum vllum diuinum, aut humanum, quod quidem peccati mortalis vinculo nos obliget.

Secundus, maioris est perfectionis; vt fixo animo ad diuitias, paupertatem; honorem, ignominiam; breuitatem vitæ, ac longitudinem; æque

sim pro-

sim propensus, vbi æqualis est diuinæ laudis, & salutis meæ occasio. Vtque, nulla, vel humanæ quantæcunque fœlicitatis, vel propriæ mortis conditione proposita; adducar vnquam, vt culpam, licet venialem tantum, decernam admittere.

Tertius est modus humilitatis absolutissimæ; vt priores duos iam adeptus, etiam si nullo superaddito, laus DEI par foret, ad maiorem tamen imitationem CHRISTI, eligam potius cum eo paupere, spreto, & illuso; pauperiem, contemptum, & insipientiæ titulum amplecti, quàm opes, honores, & sapientiæ æstimationem. Porro ad gradum hunc humilitatis attingendum, magnum afferet compendium, triplicis colloquij præcedentis de vexillis vsus, per quod suppliciter poscamus (si diuinæ placeat benignitati) ad talem perducere electionem; siue maior, siue æqualis

obsequij mei erga DEVM, & gloriae diuinæ prouentus subsit.

Preludium ad electionem faciendam.

AD bene quippiam eligendum, nostræ sunt partes, vt oculo puro, ac simplici spectemus, quorsum fuerimus creati: nimirum ad laudem DEI, & salutem nostram. Quapropter eligenda sunt ea tantum, quæ conducunt ad dictum finem; cum ubique, fini medium, non medio finis habeat subordinari: vnde errant, qui vxorem ducere primitus, aut Ecclesiasticum munus, seu beneficium adipisci statuunt, atq; ita demum DEO postea inservire; vtentes præpostere fine; ac medio nec ad DEVM tendentes recta, sed oblique ipsum ad peruersa vota sua pertrahere conantes. Atqui è contrario plane agendum est: proposito primum diuino cultu,

tan-

tanquam fine nostro, & electo deinceps coniugio, vel sacerdotio, cæterisque rebus omnibus, quatenus expedit, ad præfixum finem ordinatis. Idcirco nihil mouere nos debet, ad mediis quibusuis vtendum, aut superfedendum, nisi habita in primis tam diuinæ laudis, quàm nostræ salutis certa ratione.

*INTRODVCTIO AD
eligendarum rerum notitiam; com-
plectens quatuor puncta, & anno-
tatiunculam vnã.*

PRIMUM punctum est: quod res omnes, quæ sub electionem cadunt, necessario bonæ esse debent ex seipsis; aut certæ non malæ; nec nisi consonę institutis orthodoxæ Matris Ecclesiæ.

SECUNDUM: quod genera duo rerum electioni quadrant. Nam quarun-

dam electio immutabilis est, vt ordinis sacerdotalis, & matrimonij: aliarū vero mutari potest; sicut reddituū ecclesiasticorum, vel sæculariū; quos recipi & relinqui ex causa fas est.

Tertium: quod circa ea, de quibus facta iam sit electio immutabilis, nihil superest eligendum.

Sed aduertendum est; quod si quis improvide, nec sine obliquis affectionibus aliquid elegerit, quod non liceat retractare, reliquū est, vbi eum cœperit pœnitere facti, electionis damnū probitate vitæ, & operum solertia pensare: resiliere autem nullo pacto decet, quamuis electio istiusmodi non videatur vocatio diuina esse; vt pote obliqua, atque inconsulta. Qua in re nō pauci errant; electionē malam, & obliquam pro diuina vocatione reputantes: cum hæc semper pura & clara sit, non carnali vllō affectu, vel studio peruerso mixta.

Quar-

Quartum : quòd , si quis debito modo & ordine , absque carnali mundanoque affectu quippiam elegit , quod mutari possit , non est cur violet electionem talem , sed potius , vt in ea magis ac magis proficiat , adniti debet.

Notandum autem est , quòd si electio rerum huiusmodi mutabilium , non ita recte , atq; sincere processerit : eam expedit corrigere , vt fructus vberior , & Deo gratior produci possit.

*DE TEMPORE TRIPLI-
ci , ad electiones recte faciendas
magis opportuno.*

Tempus primum erit : quando voluntatem diuina virtus sic impellit , vt omnis dubitatio : imo etiam dubitandi facultas animæ sublata sit , quo minus sequatur impulsione talem : sicut legimus beato Paulo , &

Matthæo, & aliis nonnullis, vocante
CHRISTO, accidisse.

SECUNDUM est; quoties satis clarum
compertumque fit beneplacitum
diuinum; docente id aliquo conso-
lationum, desolationum, vel diuerso-
rum spirituum preuio experimento.

TERTIUM est: quando per animi
tranquillitatem, aliquis, confide-
rato fine, ad quem conditus est (ad
DEI gloriam scilicet & salutem suam)
eligit certum vitæ genus intra Ec-
clesiæ catholicæ limites cõstitutum,
per quod ceu medium, commodius
securiusque ad suum finem tendat.

Porro tranquillitas ea tunc nosci-
tur adesse, quotiescunq; anima nullis
agitata variis spiritibus, vires natura-
les suas libere exercet. Itaq; nisi pri-
mi, vel secundi temporis beneficio,
electio contingat, superest ad ter-
tium recursus; duobus modis se-
quentibus distinctum.

*MODVS PRIOR, S A-
nae bonaeque electionis faciendae; sex
constans punctis.*

PVnctum primum erit: proferre
in medium rem deliberandam, vt
de officio, vel beneficio, acceptan-
dum ne, an potius reiciendum sit, &
ita de caeteris rebus, quæ ad muta-
bilem electionem spectant.

Secundum est: adducto ante ocu-
los, creationis meæ fine; in hoc cõ-
sistente, vt cū DEI laude saluus fiam;
in neutram declinare partem ample-
ctendæ vel repudiandæ rei contro-
uersæ: quin potius velut in medio
quodam interstitio, & æquilibrio
subsistere; parato interim animo, vt
in eam illico partem totus ferar,
quam nouero diuinæ gloriæ, & salu-
ti meæ fore aptiorem.

Tertium: obsecrare DEI clemen-
tiam, vt dignetur mentē instrue-

re, &

re, & impellere voluntatem, quocumque potius mihi tendendum sit; adhibito nihilo secius, pio, fidelique intellectus mei ratiocinio; per quod apprehensa, & probata DEI voluntate, ad electionem ferar.

Quartum: perpendere quot tandem commoda, vel adminicula mihi ad finem meum prosequendum accedent ex tali officio, vel beneficio suscepto: quot rursus ex eodem incommoda & pericula impendent. Præterea, quot per oppositum, omisso illo, tam commoda & adminicula, quam discrimina, & damna possim expectare.

Quintum: his præmissis, ratiocinari in vtranque partem: & iuxta ipsius rationis dictamen, seposito carnis appetitu omni, electionem concludere.

Sextum: Electione facta ad orandum cito profilire, & illam offerre

DEO;

DEO ; perfecte demum, si ei placeat,
recipiendam & stabiliendam.

*MODVS POSTERIOR BE-
ne eligendi; in regulas quatuor, &
annotationem vnā dis-
tributus.*

REGVLA prima: quòd, cum
oporteat per affectum ex
DEI amore cœlitus infu-
sum, fieri electionem, eligentem con-
uenit persentiscere in seipso, quòd
quicquid affectionis (siue multum
siue modicum sit) erga rem electam
tenet, ex solius DEI amore, & intuitu
proficiscatur.

SECUNDA, * est: considerare, si quis *
mihi vir amicissimus, cui nihil non
perfectionis inesse cupiã, occurreret
dubius super electione huiusmodi,
quidnam ego illi decernendum ma-
xime, effem consulturus. Quo anim-
aduerso, agendum & mihi ducam, vt
suaderem alteri.

Tertia.

Tertia; mecum insuper reputare, si mors ingrueret, quem me mallem obseruasse modum in presentis deliberatione. Iuxta hunc igitur, eligendum nunc esse facile intelligam.

Quartam; prospicere non minus, quando pro tribunali sistar iudicandus, quo me consilio hac in re usum esse vellem. Quo agnito nunc utar, ut eo tempore magis sum securus.

Adnotandum est postremo, quod hisce regulis quatuor propter salutem meam, & animi quietem accurate seruatis, de beo iuxta ultimum punctum modi præcedentis, electionem ipsam definire, & offerre Deo comprobendam.

*DE EMENDATIONE SEU
reformatione circa vite statum,
cuius facienda.*

In primis illud est aduertendum, quod si quis vel matrimonio, vel

officio

officio dignitatis ecclesiasticæ sit ad-
 strictus (de temporalium verò bo-
 norum quantitate, magna an parua
 sit, non refert) vnde ipsi non vacet,
 aut parum libeat circa mutabilium
 rerum electiones versari: operæpre-
 tium est, earum loco methodum ei
 tradi, seu formulam aliquam, ex qua
 vitam suam, & statum proprium pos-
 sit emendare.

DEbet igitur, quisquis eiusmodi
 cōditionem sortitus est, vt finem
 creationis, & vitæ suæ recte statuatur,
 ac sequatur, per exercitia supradicta,
 & electionum modos attendere, at-
 que ruminando sedulo colligere,
 quam amplam domum & familiam,
 æquum sit se habere: quibus eā mo-
 dis tractare, & administrare conue-
 niat: quibus instruere verbis, & ex-
 emplis: quantum præterea de posses-
 sis facultatibus sumptū facere liceat
 in vsus proprios, siue domesticos:

quid

quid rursum pauperibus erogare, vel impendere piis operibus deceat: nihil affectando aliud, nec quaerendo, nisi quod honorem DEI & salutem suam praestet. Hoc enim vnusquisq; persuasum habeat, tantum se in studiis spiritualibus promoturum esse, quantum ab amore sui ipsius & commodi proprii affectione sese abstraxerit.

TERTIA HEBDOMADA.

PRIMA CONTEMPLATIO * fit in media nocte, & continet orationem preparatoriam, tria praeludia, sex puncta, cum vno colloquio.

RATIO preparatoria eadem, quae semper.

Praeludium primum, sumitur ex historia: Quomodo CHRISTVS à Bethania misit Hierosolymam

disci-